

Forfatter: Knudsen, Jakob

Titel: Udrag fra Afklaring (Danske Klassikere)

Citation: Knudsen, Jakob: "Gjæring Afklaring", i Knudsen, Jakob: *Gjæring Afklaring*, udg. af Poul Zerlang , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, i samarbejde med Nyt Dansk Litteraturselskab, cop. 1988, s. 295. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-knudsenj01val-shoot-idm140346604108128/facsimile.pdf> (tilgået 28. april 2024)

Anvendt udgave: Gjæring Afklaring

»Det kan vi jo ikke,« sagde Frøken Madsen leende, »vi har jo ingen Badedragter med.»

»Det gjør ingen Ting, lille Frøken, vi bader hver for sig, uden at noget Menneske ser os.»

»Vi kan saamænd ikke finde fire Smuthuller her ved Stranden, hvor den ene ikke kan see hen til den anden.»

»Jamen det er jo ogsaa ganske unødvendigt, bedste Frøken Ottilie; naar der bare er to veladskilte Smuthuller, hvor man ikke kan kigge fra det ene til det andet, saa er det jo nok, – og dem har vi her lige for Haanden: paa den ene og paa den anden Side af denne Tange.»

»Troer De nu, det er ganske umuligt at kigge over den?« sagde Frøken Madsen og rejste sig, »jeg synes, den er temmelig lav her midt over.»

Fensmark sprang ogsaa op og tog sin Dame under Armen: »Jeg forsikrer Dem, Frøken, der er ikke Tale om, at nogen –»

»Saa skal Herrerne bade derovre, og Damerne her paa denne Side.»

»Nej, Frøken, den Fordeling synes jeg ikke om. Det ene Par paa Nordsiden, og det andet Par paa Sydsiden af Tangen. Og vi to – han lagde Armen om Frøken Madsens Liv – »vi vil nu drage her mod Nord og lade vore Gjæster bade i Sydens Sol.»

Og virkelig løb de to ned ad den nordlige Skraaning under megen og støjende Latter.

Karl var endnu ikke sikker paa Fensmarks Hensigter; derimod var han ganske vis paa, at hvis han (Karl) nu tog Sagen alvorlig og gav sin Vrede Luft, da vilde Fensmark i samme Øjeblik bryde ud i størtende Latter og falde i yderste Forbavselse, fordi Karl blot et Sekund kunde tro, at han virkelig havde haft i Sinde, at de skulde bade. – Og desuden rystede Karl af Vrede og Sindsbevægelse, og kunde ikke sige et Ord uden at røbe det.

Han drejede Hovedet og saac, at Fensmark og hans Dame satte sig paa en Græftevold nedenfor Brinken og snakkede.

Det var godt, tænkte Karl, at han kunde see dem, saa kunde de jo ogsaa stadig iagttage ham, og de to kunde ikke bagefter lave Løgnhistorier om, hvad der var passeret, mens man var hinanden ude af Syn.

»Vil De see, De kan trække Dem tilbage, Hr. Wintrup!« raabte Fensmark dernede fra. »Vi kan s'gu da ikke bade i Deres Paasyn.»

Karl smilte stadig overlegent, men svarede ikke.